

ŠTORKLJA

šolski časopis POŠ Blagovna

šolsko leto
2021/2022

KAZALO

UVODNIK	3
1 PROJEKTI	4
1.1 Pomahajmo v svet	4
1.2 Tek podnebne solidarnosti	7
1.3 Bralna značka	8
1.4 Projekt »Vsi beremo«	9
2 TEKMOVANJA, NATEČAJI IN UDELEŽBE NA RAZNIH PRIREDITVAH	13
2.1 Vesela šola	13
2.2 Sodelovanje na krajevni organizaciji Rdečega križa	14
2.3 Bučn'ce	15
2.4 Atletski troboj	16
2.5 Umetnostno drsanje	17
2.6 Jaz športnik	18
2.7 Likovna kolonija Planina pri Sevnici	19
3 AKCIJE	20
3.1 Mi smo eko frajerji	20
3.2 Pokloni zvezek	21
4 V ŠOLI	22
4.1 Krajevna priznanja	22
4.2 Pustovanje	23
4.3 Zdrav način življenja	24
4.4 Vsak lahko oživlja	25
4.5 Radi ustvarjamo	26
4.6 Izdelujemo plakate	27
4.7 Čebelarski krožek	28
4.8 Živali na obisku	29
4.9 Visoke grede	30
5 LAHKIH NOG NAOKROG	31
5.1 SLG Celje – Tista o bolhah in Heidi	31
5.2 Tanzanija	34
5.3 Jadranje	35
5.4 Ogled muzeja lončarstva v Prekmurju	36
5.5 Oskrbnik za en dan v živalskem vrtu	37
5.6 Rogatec	38

6	NA KRILIH DOMIŠLJIJE	40
6.1	Nadaljevanje pravljice Šamanski boben	40
6.2	Maček Vili pripoveduje	42
6.3	Narobe pravljica	42
6.4	Vesele slušalke	43
6.5	Ljubezensko vabilo	44
6.6	Čudežni napitek	45
6.7	Zgodba o krtku	46
6.8	Rišemo stripe	47
7	PESNIŠKI NAVDIH	49
8	POTOVANJE V PRETEKLOST	51
8.1	Likovna kolonija ob 120-letnici šole Blagovna	51
8.2	Moja babi in dedi	53
8.3	Šola in življenje v času naših babic in prababic	55
8.4	Vabilo na prireditev ob 120-letnici	65

UVODNIK

Štorklja na poti ob 120-letnici šole

Nova številka našega časopisa Štorklja ni le vabilo, da skozi pisno besedo učenk in učencev pokukamo v zakulisje naše šole in predstavimo otroški pogled na svet, ki jih obdaja. Časopis je odraz šolskega kulturnega ustvarjanja, odraz odnosa do literature ter sposobnosti otrok, da svoje misli ubesedijo na papirju. Včasih pa tudi beseda ni dovolj, zato fotografij, tudi v tej naši novi, četrti številki ne manjka.

Veliko tega, kar se je na šoli dogajalo v tem šolskem letu, smo poskusili uloviti in strniti med nastale strani, svoj ponos pa bomo izkazali tudi na zaključni prireditvi v počastitev 120-letnice starega dela šolske zgradbe. V procesu dela smo do naše kulturne dediščine, naše slavljenke, razvijali spoštljiv odnos. Ima bogato in raznoliko dediščino in naša dolžnost je, da jo ohranjamo za vse, ki prihajajo za nami.

Naj vam listanje in branje tokratne številke polepša dan. Ustvarili smo ga s tem namenom, zase in za vas, naše bralce.

Petra Artnak
Vodja POŠ Blagovna

1 PROJEKTI

1.1 Pomahajmo v svet

Najbolj mi je bilo všeč,
ko smo se v živo videli.
Brina

*Prijateljstvo se rodi,
se smeji in mežika,
kot čudežno sonce
izpod dežnika.*

*Prijateljstvo je zato
najlepša oblika sveta,
ker jo naslika srce
in se dotika – vsega!
(T. Pavček)*

Všeč mi je bilo, da sem
lahko spoznala novo
državo.
Lana H, L. c.

Prijateljstvo je res lepa reč. Tako so se prvošolci povezali z otroki iz Črne gore, drugošolci pa z otroki iz Litve. To so naredili tako, da so v šolskem letu 2021/2022 pristopili k projektu "Pomahajmo v svet", v okviru katerega so podrobneje spoznali same sebe, svojo šolo, kraj, mesto in državo. Vse vsebine so na inovativen način, preko video klica, predstavili novim prijateljem in z veliko vnemo prisluhnili tudi njihovim predstavitvam, iz katerih so se naučili veliko zanimivega. Kaj pa je bilo učencem in učenkam pri spoznavanju novih prijateljev najbolj všeč?

Všeč mi je, da mam
naredijo predstava. Njila?

Všeč mi je, da se
preko videa,
slušimo
Jan, L. c.

Naj bolj mi je bilo vseč
njihovo morje.
A maj

Najbolj mi je bilo vseč ko
smo spoznavali njihovo državo.
Valentina

Najbolj mi je bilo vseč
ko smo plesali skupaj.
LUKA

Všec mi je, da ustvarjamo in se
pogovarjamo v Litvi. Kristina Z.C

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo
risali za Črnogorce.
Eva Ma

Všec mi je, da se učim njihov
jezik. Zana Z.C

1.2 Tek podnebne solidarnosti

V sredo, 25. maja 2022, smo na dan Afrike na podružnici tekli za dober namen. V mednarodnem projektu ozaveščanja o problematiki podnebnih sprememb v povezavi z revščino v Afriki smo izvedli Tek podnebne solidarnosti skupaj s starši. Gost teka je bil Luka Žvižej, ambasador športa in večkratni reprezentančni državni prvak v rokometu. Tekli so vsi učenci podružnice, ki pa so si pred tekom okoli vratu obesili znak z napisom, zakaj tečejo. Učiteljice smo med tekom skrbno zabeležile pretečene kroge. Učenci so se zelo potrudili in tekli po svojih najboljših močeh. Na koncu smo skupaj pretekli zavidljivih 227,5 kilometrov. S pretečenimi kilometri iz vseh šol smo po Sloveniji in tujini zgradili že enajsti krog solidarnosti okoli planeta Zemlje. Hvala vsem sodelujočim!

1.3 Bralna značka

Ker nas branje bogati, vsi učenci šole pridno sodelujejo pri tekmovanju bralne značke in s tem bogatijo svoje besedišče, si širijo obzorja ter domišljijo. Pridno obiskujejo knjižnico, kjer se velikokrat zadržijo po kar celo šolsko uro - postanejo pravi knjižni molji. Kot vsako leto, smo tudi letos ob zaključku projekta v goste povabili posebnega gosta, slovenskega literarnega ustvarjalca Ferija Lainščka, in zanj pripravili kulturno prireditev. Slednji nam je predstavil svoje življenje, način ustvarjanja in z nami interpretiral svoja dela. Učenci so v njegovi družbi neizmerno uživali, ob koncu pa imeli kup zanimivih vprašanj, na katera je z veseljem odgovoril.

Učenci 1. c razreda

Učenci 2. c razreda

Letos so zmago poželi prvošolci in drugošolci, saj so čisto vsi v tem šolskem letu prebrali zadostno število knjig. S tem dosežkom so si priborili izlet v Celje, kjer so obiskali Tropsko hišo. Iskrene čestitke!

1.4 Projekt »Vsi beremo«

Smo v času elektronskih medijev, ki so priljubljeni tudi med otroki. Knjiga, prijateljica od nekdaj, ima močno konkurenco. Ker pa ima neprecenljivo vrednost za otrokov razvoj, si učiteljice prizadevamo na različne načine spodbujati in ohraniti zanimanje za branje, razvijati bralno kulturo in literarno senzibilnost, bogatiti besedni zaklad in ustvarjalno domišljijo.

Trdno verjamemo, da z različnimi bralnimi dejavnostmi lahko otroke vzgojimo v bralce za vse življenje.

Za odlično odločitev, ki je bila sprva nuja zaradi »mehurčkov« v času epidemije, se je izkazalo jutranje druženje v knjižnici po razredih. Učenci prebirajo različno literaturo po svoji izbiri, se ob njej pogovarjajo, ustvarjajo in izbirajo knjige za domov.

Učenci 4. in 5. razreda sodelujejo v knjižničarskem krožku, pri katerem si pridobivajo izkušnje za delo s knjigami. Ureajo knjižno gradivo, prvi spoznavajo knjižne novosti in ustvarjajo ob pomembnih knjižnih dogodkih in obeležjih.

Vsi učenci so tekmovali za bralno značko in le redki med njimi niso prejeli bralnega priznanja.

Šest drugošolcev je sodelovalo v tekmovanju Mehurčki, dve četrtošolki in dva petošolca v Cankarjevem tekmovanju.

Naša šola sodeluje v bralnem projektu *Naša mala knjižnica*, ki je namenjen spodbujanju branja in dviganju bralne pismenosti ter spoznavanju drugih kultur. Šolska knjižnica je nabavila potrebno literaturo, založba Kud Sodobnost International pa je vsakemu učencu podarila Ustvarjalnik z nalogami. V projekt NMK se je vključila skupina učencev podaljšanega bivanja, ki so z zanimanjem poslušali zgodbe ter reševali naloge v Ustvarjalniku. Projekt deluje s podporo Javne agencije za knjigo RS.

V razredih učenci svoj prosti čas zapolnijo tudi z branjem knjig (knjiga pod klopjo) in prebiranjem revij. Glasno berejo knjige po delih (šolsko branje v nadaljevanju) in doma knjige za domače branje. Nekateri med njimi so »bralni botri« sošolcem, ki jim branje povzroča težave. Med prvošolci potuje bralni nahrbtnik.

Učiteljice učence učimo uporabljati enostavne bralne učne strategije za samostojno učenje iz različnih pisnih gradiv, kajti cilj naše šole je izboljšati bralno pismenost. Branje je najpomembnejša veščina v procesu izobraževanja, saj omogoča učenje in razvoj.

Branju bomo zagotovo posvetili veliko časa tudi prihodnja šolska leta.

Ko učiteljice združimo svoje znanje, moči in ustvarjalne želje in jih povežemo z otroškimi željami po doživljanju in ustvarjanju, je mogoče prav vse. Čeprav naše delo zahteva veliko časa in truda, znova in znova občutimo neizmerno zadovoljstvo, ko opazujemo otroke, kako z veseljem in žarom v očeh počnejo tisto, kar jih veseli.

Dušica Bele,

vodja šolske knjižnice

2 TEKMOVANJA, NATEČAJI IN UDELEŽBE NA RAZNIH PRIREDITVAH

2.1 Vesela šola

Manca Lukanc iz 5.c je bila zopet zelo uspešna na tekmovanju v Veseli šoli. Za doseženo zlato priznanje na državnem tekmovanju je prejela knjižno nagrado, ki ji jo je podelil ravnatelj Jure Radišek. Za našo petošolko, ki je že lansko leto posegla po zlatu, zagotovo drži napisano posvetilo v knjigi: "Naj znanje ostaja tvoja vrednota!"

Iskrene čestitke Mancini in njeni mentorici Hedviki Piki.

2.2 Sodelovanje na krajevni organizaciji Rdečega križa

Drugošolci smo se v septembru prvič preizkusili v javnem nastopanju, saj nam je bilo le-to v prejšnjem šolskem letu zaradi koronskih ukrepov onemogočeno. Moramo vam povedati, da smo bili več kot odlični! S svojim petjem, plesom, recitiranjem in pozitivno energijo smo pričarali dobro vzdušje na tradicionalnem srečanju starejših občanov na Rajskem otoku, v sodelovanju z KORK Blagovna. Bilo nam je v veselje in upali smo še na več takšnih priložnosti.

Kaj kmalu se nam je ta priložnost zopet ponudila in v začetku junija smo se ponovno udeležili tradicionalnega srečanja starejših občanov na Rajskem otoku. Z mislimi o svojih babicah in dedkih ter glasbenim vložkom smo privabili nasmeh na obraze in poželi veliko aplavza.

2.3 Bučn'ce

Na tradicionalni 14. etnološki prireditvi Bučn'ce se je podružnica Blagovna predstavila z dekorativnimi in uporabnimi izdelki, ki so jih izdelale pridne roke učencev in učenk. Njihova stojnica je med številno konkurenco prepričala člane žirije, saj je prejela priznanje za najlepše okrašeno stojnico na prireditvi.

Iskrene čestitke!

Petošolca Matic Mavrin in Ema Berglez sta takole strnila svoje misli: »Prireditev Bučnice je bila 16. 10. 2021. Na bučnicah smo POŠ Blagovna predstavljali trije učenci:

Matic Mavrin, Ema Berglez in Sara Divjak, pomagala nam je učiteljica Petra Artnak.

Zbirali smo prostovoljne prispevke za KAZALKE ZA KNJIGO, PODSTAVKE ZA KOZARCE, SVEČE in KOKICE. Lahko si dal glavo v strašilo in se slikal. Imeli smo tudi igro "Tri v vrsto", v kateri si lahko zmagal ali izgubil. Na tekmovanje smo dali bučo, ki je bila zanimiva, a nismo zmagali. Zmagali smo v tekmovanju za najlepšo stojnico. Dobili smo priznanje.«

2.4 Atletski troboj

Naša četrtošolka Tinkara se je kot edina predstavnica s podružnice udeležila letošnjega posamičnega prvenstva v atletskem troboju občine Šentjur in Dobje, ki ga organizira Atletski klub Asfalt Kovač Šentjur. V konkurenci tudi leto starejših tekmovalk se je pomerila v teku na 60 m, skoku v daljino ter metu žvižgača in osvojila prvo mesto. S tem si je priborila naslov občinske prvakinja. Iskrene čestitke!

Tinkara se je predstavila takole: »Ime mi je Tinkara Gajšek. Stara sem devet let in hodim v 4. razred. Že štiri leta treniram atletiko v Atletskem društvu Kladivar Celje.

Treninge imam dvakrat tedensko in so kar naporni. Veliko tečemo, skačemo in mečemo. Pri sedmih letih sem osvojila prvi pokal. Letos sem se pomerila v metu žvižgača, skoku v daljino in teku na šestdeset metrov. Osvojila sem prvo mesto in dobila zlato medaljo.

Moj ati je glasbenik in ima svoj ansambel. Na vajah se jim pogosto pridružim in zapojem. Rada pojem in mogoče bom nekoč tudi pevka.»

Tinkara Gajšek, 4. c

2.5 Umetnostno drsanje

Več desetletna tradicija potrjuje, da je drsanje že od nekdanj celjski šport. Sleherna generacija umetnostnih drsalcev, v zadnjem obdobju pa tudi hitrostnih drsalcev na kratke proge, se lahko pohvali z več državnimi in pokalnimi naslovi. Med njimi je tudi naša četrtošolka Luna Rozman, ki je zelo uspešna.

»Jaz sem Luna Rozman. Stara sem devet let in hodim v četrti razred. V šoli imam najraje šport in matematiko. V prostem času se rada igram s svojim bratom in sestro,

rada pa se tudi rolam. Treniram umetnostno drsanje v Celju. Na tekmovanja hodim v Sloveniji in tudi v tujino.

Doma imam ptička Majkija. Rada bi ga naučila govoriti.

S starši veliko potujemo, zato sem videla že veliko različnih držav. Rada imam kampiranje, še raje pa se kam peljem z letalom. Rada se družim s svojo sestrično in bratrancem. Vedno je zabavno, ko prespita pri meni.«

Luna Rozman, 4. c

2.6 Jaz športnik

Že od otroštva sem svoj čas najraje preživel zunaj. Z bratom sva brcala žogo, se lovila, skakala po trampolinu ter se učila vožnje s kolesom in rolerji. Pri petih letih sem se začel s športom ukvarjati bolj resno.

V vrtcu smo imeli predstavitev juda. Šport mi je bil všeč, zato sem starše prosil, da me vpišejo v judo klub. Začel sem s treningi in vztrajal vse do danes. Treniram v judo klubu »Z'dežele« Sankaku Celje. Ravno v prejšnjem tednu sem položil oranžno-zeleni pas.

Nekajkrat sem se udeležil tudi tekmovanj in z vsakega prinesel medaljo. Treninge juda zelo rad obiskujem in upam, da bom nekega dne dobil črni pas.

Poleg juda se rad ukvarjam tudi s plavanjem in košarko. Poleti vsako leto obiskujem plavalni tečaj in letos sem na šolskem plavalnem tečaju osvojil zlatega delfina. Košarko sem do sedaj večinoma igral doma, sedaj pa sem začel obiskovati tudi treninge v Košarkarskem klubu Šentjur.

Šport mi je v veselje, zato mu rad namenim večino prostega časa. Želim si, da bi bilo tudi v šoli več ur namenjenih športu.

Lukas Lavtižar, 4. c

2.7 Likovna kolonija Planina pri Sevnici

*"Kadar je slikal pred resničnostjo se umikal,
je v mislih potoval v daljave,
v neke druge kraje,
tja kjer ni skrbi,
kjer vedrina se smeji."*

Učenci s POŠ Blagovna smo sodelovali na likovni koloniji na Planini pri Sevnici. Lana, Fran in Marisa so svoj pogled pretvorili na papir in ustvarili prekrasne izdelke. Po ustvarjanju smo se podali na pot do gradu in si za nagrado privoščili še osvežilne napitke.

Da pa je bilo ustvarjanje zares uspešno, je dokazal prejem palet, katere so dobili prav vsi trije mladi umetniki. Marisa Obreza (4. r.) je prejela zlato paleto, Fran Obreza (3. r.) srebrno paleto in Lana Knez (2. r.) bronasto paleto. Vsem trem čestitamo!

3 AKCIJE

3.1 Mi smo eko frajerji

Na podružnici se zavedamo, da moramo z eko vsebinami in okoljsko problematiko seznanjati že naše najmlajše učence. Živeti moramo v spoznanju, da sta obstoj in prihodnost sveta odvisna od ravnanja vsakega izmed nas. Zato smo na šoli letos bili še bolj »EKO«. Izvedli smo številne zbiralne akcije. Vsak mesec smo zbirali odpadni papir in karton ter vse do maja v osmih mesecih zbrali kar **5 ton in 440 kilogramov**.

Izdelali smo unikaten Zamaškonjam, ki ima za malico najraje plastične zamaške. Otroci iz vseh oddelkov so pridno zbirali vse vrste zamaškov in v njem zbrali 4 ogromne vreče oziroma 45 kg zamaškov, ki smo jih predali društvu Vesele nogice. Zbirali smo tudi odpadne baterije in kartuše.

Izvedli smo čistilno akcijo v okolici šole, vsakodnevno skrbimo za ločevanje naših odpadkov v razredu. Ravno tako smo pozorni, da ugašamo luči, kadar je ne potrebujemo ter smo varčni z vodo ter brisačkami.

3.2 Pokloni zvezek

Tudi letos smo pristopili k vseslovenski akciji »Pokloni zvezek«, ki jo organizira Slovenska karitas. S skupnimi močmi smo zbrali kar 66 novih velikih črtastih zvezkov, ki bodo romali v roke socialno ogroženih otrok. Vsak učenec, ki je v šolo prinesel darovan zvezek, je vanj vložil dobljeno razglednico, na katero je zapisal sporočilo, misel, pozdrav ali narisal risbo za skritega prijatelja v stiski, ki bo zvezek prejel. Hvala vsem sodelujočim za pripravljenost pomagati ljudem v stiski in širjenje čuta solidarnosti.

4 V ŠOLI

4.1 Krajevna priznanja

Ker je tudi letos krajevni praznik KS Blagovna, ki se ponavadi odvija v mesecu septembru, zaradi trenutnih epidemioloških razmer odpadel, smo medse povabili predsednika Krajevne skupnosti, g. Anžeta Rezarja. Slednji je ohranil tradicijo ter po dvigu šolske zastave ter donečem petju šolske himne na odru podružnice svečano podelil knjižne nagrade izbranim učencem POŠ Blagovna. Le-ti so si jih v lanskem in predlanskem šolskem letu zaslužili z marljivim šolskim delom ter številnimi aktivnostmi, s katerimi so pripomogli k večji prepoznavnosti naše šole in kraja.

Pri podelitvi sta prisostvovala tudi ravnatelj Jure Radišek ter vodja podružnice Petra Artnak.

Nagrajeni učenci šolskega leta 2019/2020 so Eva Basle, Marisa Obreza, Julija Korošec, Rok Lilek in Rožle Toman. Knjižno nagrado za lansko šolsko leto pa so prejeli Kris Žvižej, Vid Rezar, Luna Rozman, Manca Lukanc ter Brina Brečko.

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo!

4.2 Pustovanje

Učenci in učiteljice s POŠ Blagovna smo vsako leto pripravljene na pustno rajanje, saj skrbno izberemo kostume in si nabrusimo pete za ples ob razigrani glasbi. Tudi letos smo se s ponosom sprehodili po naselju in ob koncu sprehoda izpod oblakov privabili še tople sončne žarke.

4.3 Zdrav način življenja

Od 4. do 8. aprila 2022 se je na šoli dogajalo. Izvajali smo namreč aktivnosti, povezane s promocijo zdravega načina življenja v smislu gibanja, prehrane in odnosov, saj 7. aprila obeležujemo svetovni dan zdravja. Gostili smo številne goste iz CKZ Šentjur. Tretješolci so z ga. Nušo spoznavali zdrav način življenja. Drugošolci so v okviru naravoslovnega dneva spoznali svoje telo, zdrav življenjski slog ter z ga. Kornelijo pripravili okusen obrok. Iz njihovega razreda je kmalu zadišalo po proseni kaši z jabolčno čežano. Vsi učenci pa so v okviru OPB izvedli aktivni dve uri s fizioterapevtom Luko.

4.4 Vsak lahko oživlja

Učenci 4. in 5. razreda so se pod vodstvom dr. Milene Senica in sekretarke OZ RK Šentjur, ga. Andreje Tisel, seznanili s temeljnimi postopki oživljanja, vključno z uporabo defibrilatorja, ki je nameščen na POŠ Blagovna. Bil je zelo poučen in zanimiv obisk.

4.5 Radi ustvarjamo

Učenci med odmori zelo radi ustvarjamo. Rad izdelujem papirnate lutke, ki so junaki računalniških igric. Navodila najdem na spletu. Pri delu moram biti natančen in previden, da pri rezanju ne grem preko črte. Najbolj je pomembno moje potrpljenje in vztrajnost, da izdelam lutko, ki mi je všeč.

Nejc Zupanc, 4. c

4.6 Izdelujemo plakate

Petošolci si pouk popestrijo z izdelavo plakatov, hkrati pa si na tak način olajšajo učenje. Še posebej prav pridejo pri bolj obsežnih snoveh.

PRAZGODOVINA

• KRAVANJE DUBE

- najdaljše in najstarejše obdobje
- od nastanka človeka do prvih civilizacij
- konec s prihodom Rimljanov

PRAZGODOVINSKE DOBE

1. KAMENA DOBA

- poimenovana po kamnu
- iz kamna, kosti in lesa prvo orodje in orožje
- prvo orodje - PESTNJAK
- prve stenske poslikave
- pogoste selitve

ŽIVLJENJE PRVIH LJUDI

- na območju Afrike
- odvisni od narave
- BIVALIŠČA:
 - jame in jamski previsi
- DEJAVNOSTI:
 - lov, ribolov, nabiralništvo, izdelava orožja in orodja
- HRANA:
 - živali, plodovi, rastline
- OBLEKA:
 - živalske kože

PRAZGODOVINA NA SLOVENSКИH TLEH

- PIŠČAL IZ KOSTI JAMSKEGA MEDVEDA
 - prvo glasbilo na svetu (60000 let)
 - jama Dirje babe v bližini Cerknega
- LEŠENO KOLO
 - del dvokolesnega voza (5.200 let)
 - Ljubljansko barje
- VAŠKA SITULA
 - bronasto vedro za střežbo vina (2.500 let)
 - Vače pri Litiji

2. DOBA KOVIN

- poimenovana po kovinah
- orodje in orožje iz kovine
- prva bivališča, prve vasi
- začetek poljedelstva, živaloreje in ribolova
- tkanje blaga in lončarstvo

POMEN OGNJA

- vir toplote in svetlobe
- peka mesa in kuhanje hrane
- obramba pred divjimi zvermi

KRAŠKI POJAVI

POVRŠINSKI KRAŠKI POJAVI

- VRTAČE
 - majhne kotanje v obliki sklede ali lijaka
- UVALE
 - večje kotanje z rahlo uravnanim dnom
- KRAŠKA POLJA
 - velike, z vseh strani zaprte kotanje, po njih teče reka - PONIKALNICA
 - PRESIHAJOČE JEZERO: ob dolgotrajnih padavinah, na dnu kraškega polja; presahne v podzemlje - Cerkniško polje - Cerkniško jezero
 - skrivnostna reka LJUBLJANICA:
 - Trbušovica → Obrh na Loškem polju → Štržen na Cerkniškem polju → Rak v Rakovem Škocjanu → Unica na Planinskem polju → Ljubljanica pri Vrhniki

PODZEMNI KRAŠKI POJAVI

- KRAŠKE JAME
 - NASTANEK: pretakanje vode, raztapljanje apnenca, širjenje rogov → kapniki, stebri, zavese, ponvice
 - POSTOJNSKA JAMA
 - ŠKOCJANSKE JAME
 - PLANINSKA JAMA
 - KRIZNA JAMA
 - JAMA PEKEL
 - v Sloveniji več kot 10 000 jam
 - jamarji
- ZNAČILNE JAMSKÉ ŽIVALI
 - KRAŠKA ZAVESA
 - KRAŠKE PONVICE
 - ČLOVEŠKA RIBICA
 - DROBNOVRATNIK

- KRAŠKA BREZNA
 - navpični rovi v kraškem podzemlju
 - nastanek z odtokanjem vode s površja navpično v globino (tudi več kot 1000 m)

VIRI
 • H. Frenkel, B. Žnidarčič, L. Štambek, D. Štambek, E. Rejzler, M. Štambek, S. Rakuša, L. Štambek (2013-2014)
 • obdobje si na spletni strani: www.kras.si
 • <http://www.kras.si>

4.7 Čebelarški krožek

Letos se je končno vrnil čebelarški krožek. Imeli smo čudovito leto. Počeli smo veliko različnih dejavnosti, ki so bile zelo zanimive.

Delali smo sveče iz voska, zbijali okvirčke, ožičili okvirčke, raztapljali satnice, slikali na panjske končnice. Dobili smo tudi vstopnice za čebelarški sejem.

Na koncu smo se vsi zbrali, da skupaj stočimo med. Za piko na i smo se posladkali z okusnimi keksi in medenjaki. Med je bil zelo sladek in dober.

Za zaključek šolskega leta pa lahko opazujemo čebele in druge žuželke, ki se pasejo na cvetočih lipah. Naš čebelarški mojster je gospod Jernej Andrej.

Aleks Berden in Tjaša Kolar, 4. c

4.8 Živali na obisku

V mesecu maju so 1.c ob petkih obiskovale domače živali. Uživali smo v družbi kunca, dveh mačk in različnih psov. Živali smo med seboj primerjali po zunanjem videzu in slišali nekaj o njihovi oskrbi ter celo šolanju. Učenci z nami delijo svoje spomine:

SORAYA: »Najbolj so mi bile vseč moje mucke, ker so moje in so skakale po mizi.«

ZALA: »Najbolj mi je bil vseč Elenin kuža, ker je tako puhast.«

VID: »Mojih dveh kužkov sem se najbolj razveselil, ker je oči povedal vse, kar ve o njih, in je pokazal, kako se jih uči. Všeč mi je bilo, ko smo lahko metali žogico.«

LUKA: »Najbolj mi je bil vseč kuža od Elene, ker je bil majhen in puhast.«

BRINA: »Razveselila sem se Eleninega kužka, ker je tako skakal in smo ga lahko božali.«

MIA: »Najbolj mi je bil vseč obisk zajčka, ker je bil tako puhast.«

LARA: »Sorayine mucke so mi bile najbolj vseč zaradi barve in lepih oči.«

LUNA: »Najbolj mi je bil vseč učiteljičin zajček, ker je bil tako lep in puhast.«

EVA M. O.: »Najbolj sem se razveselila Elenine lise, ker smo jo lahko božali in malo držali v naročju.«

TIBOR: »Od Vida kužka sta mi bila najbolj vseč, ker sta bila lepa in ker je eden ugriznil Vidovega atija.«

VALENTINA: »Najbolj mi je bil vseč kunec, ker je lahko bil v razredu in smo ga božali.«

AMAJ: »Najbolj mi je bil vseč kuža od Eve M. O., ker je bil ljubek in se je pustil božati. Zelo je bil hiter.

LARA NAIA: »Meni je bil najbolj vseč levjegrivi kunec, ker je bil tako puhast in je imel lepo grivo in barvo.«

LUCIJA: »Najbolj mi je bil vseč obisk muck, ker imajo dolgo dlako in smo jih lahko božali. Vseč mi je bilo, ko so skakale po mizi.«

ELENA: »Najboljša mi je bila moja Isa, ker je ves čas skakala iz kroga in smo jo morali lovit. Pa mojo nogo je preskočila.

EVA M.: »Najljubše mi je bilo, ko je učiteljica prinesla zajčka in je bil cel dan v šoli in smo ga lahko božali.

4.9 Visoke grede

Na šoli smo dobili dve visoki gredi, ki jih je postavil hišnik. Z učiteljico Petro smo najprej dali gor zemljo in komaj smo čakali, da posadimo sadike. Drugi dan smo posadili poprovo meto, baziliko, žajbelj, citronko, kraški šetraj, timijan, origano, ameriški slamnik, citronsko meliso, ananasovo meto, bodeči gumb, stevio in še kaj. Poskusili smo list stevie. Okus je bil zelo sladek. Skrbno smo vse sadike zalili. K vsaki rastlini smo dali na palčko napisano ime. Opazujemo jih, kako rastejo.

Ker želimo iz rastlin pripraviti čaj, smo v podaljšanem bivanju nabirali cvetove lipe ter liste melise. Posušili smo jih v sušilnem stroju.

Komaj čakamo, da skuhamo prvi šolski čaj.

Kaja Lesjak Danojević, 2. c

5 LAHKIH NOG NAOKROG

5.1 SLG Celje – Tista o bolhah in Heidi

Ker kulture ni nikoli preveč, so imeli učenci od 1. do 3. razreda konec septembra kulturni dan, v okviru katerega so obiskali SLG Celje. Ogledali so si dramsko igro »Tista o bolhah«. Med predstavo so učenci z veseljem sodelovali, pa tudi smeha ni manjkalo. Po predstavi so se ob Savinji peš podali nazaj do avtobusa, ob tem pa spoznali kar nekaj znamenitosti Celja. Kulturni dan so zaključili v šoli, kjer so vtise o predstavi prenesli na papir.

1.c

2.c

3.c

Tudi učenci 4. in 5. razreda so kulturni dan posvetili obisku SLG Celje. Ogledali so si gledališko predstavo Heidi.

4. c in 5. c

5.2 Tanzanija

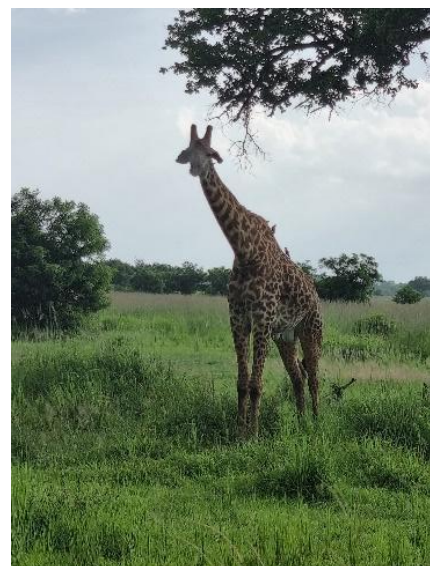
TANZANIJA

Zimske počitnice sem
preživela v Afriki.

Spoznala sem kako tam

živijo. Obiskali smo otroke
v šoli. Med poukom sedijo
na tleh, ker nimajo stolov
in miz.

Sora ya Ana Žafran 10

5.3 Jadranje

Vsako leto čakam, da gremo z družino na jadranje.

Na ladjo Otac Nikola se vkrcamo v Splitu. Spim zraven atija in mami v kabini. Na ladji smo en teden. Plujemo od otoka do otoka. Vsako leto spoznam nov otok in si za spomin kupim magnet. Spoznavam nove prijatelje. Razumem se z vsemi v posadki. Plavam in skačem z ladje. Tu sem se naučila skakati na glavo. Včasih sestri skočita z mano. Na ladji imamo zajtrk, kosilo in večerjo. Hrana mi včasih ni všeč.

Na jadraniu mi je zelo všeč. Žalostna sem, ko odhajamo domov.

Ema Berglez, 5. c

Hana Horvat, 4. c

5.4 Oglede muzeja lončarstva v Prekmurju

V jesenskih počitnicah smo se z družino odpravili na izlet v Prekmurje. Ustavili smo se v vasi Filovci, kjer je nekoč delovala stara lončarija, ki je danes namenjena za turiste in tukaj stoji kot muzej lončarstva.

Lastnik muzeja nam je pokazal, kako so včasih iz gline izdelovali lončene posode in druge lončene izdelke. Tudi mi smo lahko poskusili izdelati manjše lončene posodice.

Ogledali smo si tudi staro lončarsko peč, kjer so lončarji žgali svoje izdelke, da se je glina posušila in da je bil izdelek neprepusten za tekočine. Tukaj smo videli značilne hiše Obpanonskih pokrajin, kakršne so gradili v preteklosti. Bile so nizke, z majhnimi okni. Imele so obliko črke L. Grajene so bile iz ilovice in prebeljene z apnom. Imele so slamnate strehe.

Ob koncu ogleda smo v muzeju kupili dve posodici za sladkor in sol, ki sta bili izdelani ročno. Ogled muzeja lončarstva se mi je zdel zelo zanimiv in hkrati tudi poučen, saj sem spoznala pomembno obrt v preteklosti. Želim si, da se bo podoben izlet po Sloveniji še kdaj ponovil.

Manca Lukanc, 5. c

Ajda Markošek, 5. c

5.5 Oskrbnik za en dan v živalskem vrtu

Dva dni oskrbnik za en dan v živalskem vrtu

Med jesenskimi počitnicami sva s sestro Lano obiskala živalski vrt v Ljubljani. Tja sta maju peljala starša. Najin obiski je bil poseben, saj sva bila oskrbnika živali za en dan.

Ko sva se prijavila na recepciji, maju je pričakal oskrbnik. Najprej sva šli do domačih živali, kjer sva lahko božala in hranila kose in prašiče. Nato sva šli v hišo inkubator, kjer sva opazovali jajca in piščance. Potem nam je čakalo delo. Pripravili sva hrano za živali. Nahrani sva slona, žiraf, dva jevinje, geparda in surikate. Surikate so bile zelo plašne. Ko sva se jim približala, so zbežale v rov. V živalskem vrtu sva šli tudi na kosilo in jara sva si izbral pice. Na koncu sva šli še v hišo z malimi živalmi. Tam sva opazovali paličnjake, želva in čincilo. V živalskem vrtu je bilo odlično in zelim si, da bi bil še kdaj oskrbnik za en dan.

Nik Rezar, 5. c

Luna Rozman, 4. c

5.6 Rogatec

Slovenska kulturna dediščina je zelo bogata in vredna spoznavanja, saj nam ponuja pogled v življenje in ustvarjanje naših ljudi v preteklosti. Odpravili smo se v Rogatec, kjer smo spoznavali življenje bogatih plemičev in preprostih kmečkih ljudi.

Dvorec Strmol, ki so ga Celjski grofje podelili Jakobu Strmolskem iz Cerkelj na Gorenjskem, ima bogato zgodovino. Danes je obnovljen in v prostorih so zanimive muzejske zbirke in razstave likovnih umetnikov. V sklopu dvorca je Rokodelski center, v katerem so učenci sodelovali v treh zanimivih delavnicah "Moj dedek – rokodelec". Izdelali so si zapestnico iz ličja, magnetek iz gline in poslikali stekleni obesek. Nadaljevali smo z ogledom Muzeja na prostem Rogatec.

V Šmitovi rojstni hiši smo se čudili življenju preprostih kmečkih ljudi. Na domačiji smo si ogledali gospodarska poslopja, kozolec, vodnjak, kovačnico in "LODN", trgovino z mešanim blagom. Pod strokovnim vodstvom prijaznih vodičk smo preživeli zanimiv in poučen dan.

6 NA KRILIH DOMIŠLJIJE

6.1 Nadaljevanje pravlјice Šamanski boben

...Ko sestre ni bilo več v igluju, saj se je poročila, jo je deček nekaj dni močno pogrešal. Žena ga je skušala potolažiti in po strašnem prepričevanju in muki ji je le uspelo. Deček je bil spet dobre volje. Spet je začel veselo igrati na šamanski boben, tolkel je tako veselo in v ritmu, da je še žena poskakovala, medtem ko je kuhala in pospravljala.

Nekega dne, ko je deček spet tolkel po bobnu, je nekdo potrkal na vrata. Deček je nehal bobnati in je šel odpreti. »Dober dan, čez en teden se bo v Eskimskem mestu odvijala najpomembnejša tekma talentov doslej! In sicer, vsak bo pokazal, kaj zna, torej svoj talent, in izbrali bomo najboljšega! Najboljši bo dobil nagrado. Ker vemo, da imaš šamanski boben, smo ti prišli sporočiti to pomembno novico! S šamanskim bobnom lahko zmagaš! No, zdaj pa na svidenje, mudi se nam!« je povedal organizator tekme talentov in s svojo eskimsko kočijo oddrvel naprej. »Hvala za to pomembno novico!« je še za njim zaklical deček in zaprl vrata ter zamišljen sedel na stol. »Kaj pa je bilo? Kdo je bil?« je vprašala žena. Deček ji je povedal novico. »In boš tekmoval?« je vprašala žena. »Ja. S šamanskim bobnom! Tako bom tolkel, da bo celo mesto poskakovalo! In prepričan sem, da bodo izbrali mene, šamana s šamanskim bobnom!« je veselo oznanil deček. »Ja, vendar boš moral veliko vaditi, da boš prišel do zmage,« ga je opomnila žena. Deček je prikimal. Odločil se je, da bo vsak dan do tekme vadil in vadil. In res, vadil je ves čas, ko se je zbudil, ko je pojedel kosilo in tudi, ko je bil že pošteno utrujen, je še kar vadil in vadil...

Tako so minevali dnevi, dečkovo bobnanje se je že res utrdilo in precej izboljšalo in nastopil je dan tekme. Deček je bil na trnih, tudi njegova žena je imela malce treme in skrbi. Ampak vedela je, koliko truda je vložil v tekmovanje deček, zato je bila pomirjena. Skupaj sta se odpravila proti Eskimskem mestu. Tam so že vsi tekmovalci bili postavljeni v vrsti in deček se je postavil zraven njih.

Tekmovanje se je pričelo. Najprej je bila na vrsti neka akrobatka. Zdelo se je, kot da ji bo uspelo, pa se je pri zadnjem gibu zvrnila na tla in njena zmaga je odšla po gobe. Tako so se drug za drugim predstavljali različni tekmovalci in pri vsakem se je nekaj ponesrečilo. Ostala sta le še dva, deček s šamanskim bobnom in kolesar, ki je hotel pokazati trike s kolesom. Njemu se ni prav nič ponesrečilo. Uspešno je opravil svojo točko. Zdaj je bil na vrsti deček s šamanskim bobnom. Pričel je bobnati in

bobnati, vsi so začeli poskakovati, vsem je bilo v veselje prijetno bobnenje. Dečku je uspelo! Žirija je namrščila obraze in pogledovala zdaj proti dečku šamanu, zdaj proti kolesarju. Kmalu se je odločila. »Zmagovalec današnje tekme je...« Deček je tiho potolkel po bobnu. »...je deček s šamanskim bobnom!« »Ja! Ha, ha!« je vzklikal deček in veselo tolkel po bobnu. Ves njegov trud je bil poplačan. Dobil je prav posebno nagrado. Nov, lep, svetleč, zlat pokal v obliki šamanskega bobna. »Hvala! Res sem vesel!« je veselo rekel deček in se priklonil. Vsi so mu čestitali, najbolj pa je bila vesela njegova žena, saj je vedela, kako močno se je trudil, koliko je vadil. Njun dom je zdaj do konca življenja krasil zlat pokal v obliki šamanskega bobna.

Manca Lukanc, 5. c

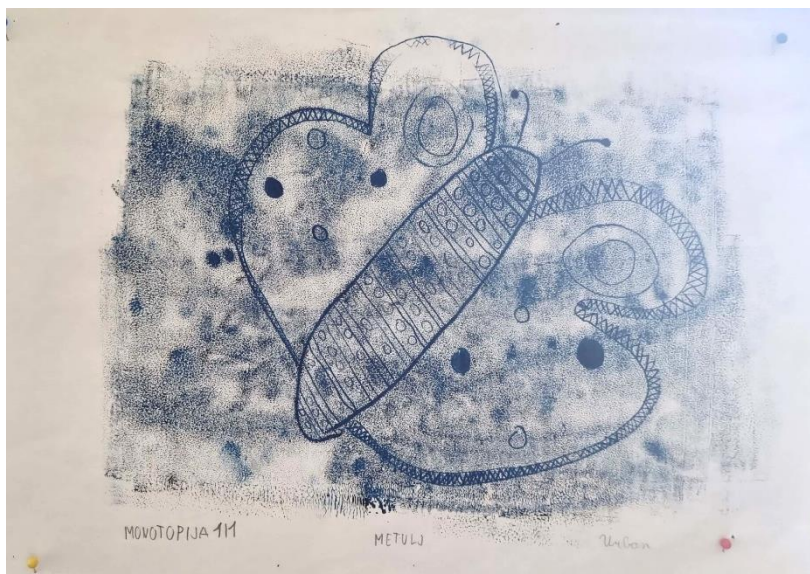

Mila Turk, 4. c

6.2 Maček Vili pripoveduje

Sem črni maček Vili. Živim v črni hiši. Čarovnica Vilma me je začarala v modrega mačka, ker me drugače ni videla. Vedno se je ob mene spotikala. Ko sem postal moder, še vedno ni bila zadovoljna. Zato me je začarala v vse žive barve. Takrat sem se počutil zelo žalostnega. Splezal sem na drevo. Bil sem užaljen in prizadet. Mislil sem, da me Vilma nima rada. Potem pa preobrat. Postal sem nazaj črn in zadovoljen muc. Predel sem na stolu v hiši žive barve. Srečen in vesel sem, da sem črni maček Vili.

Aleks Svetelšek, 3. c

Urban Mezgec, 5. c

6.3 Narobe pravljica

Nekoč so živeli trije prašički. Zelo radi so se igrali s sedmimi kozlički. Najmlajši prašiček in najmlajši kozliček sta zvečer najraje brala knjigo Matematika za lahko noč. Nekoč sta prišla dva volka. Eden je šel na kozličke, drugi pa na prašičke. Prvi je odpihnil hišo iz slame, nato pa še hišo iz lesenih palic. Oba prašička sta stekla k največjemu prašičku. Ta prašiček je imel hišo iz opeke. Volk je ni mogel odpihniti in je šel v dimnik. Največji prašiček je pod dimnikom zakuril ogenj. Volk se je opekel na ognju in je šel nazaj globoko v gozd. Drugi volk je prišel h kozličkom, ko je mama koza šla v gozd.

Ker je bil volk pameten, jim je pokazal belo šapo in kozlički so ga spustili noter. Volk je vse požrl, razen najmanjšega kozlička, ki se je skrila v uro. Ko je mama prišla domov, ji je vse povedal. Mama je šla do volka in mu prerezala trebuh. Vsi kozlički so poskakali ven. Ko so bili vsi zunaj, je mama koza volka napolnila s kamni in ga zašila. Ko se je volk zbudil, je šel pit v vodnjak. Prevrnil se je in utonil. Zdaj so se prašički in kozlički spet lahko igrali skupaj.

Vid Rezar, 3. c

Živa Černoša, 4. c

6.4 Vesele slušalke

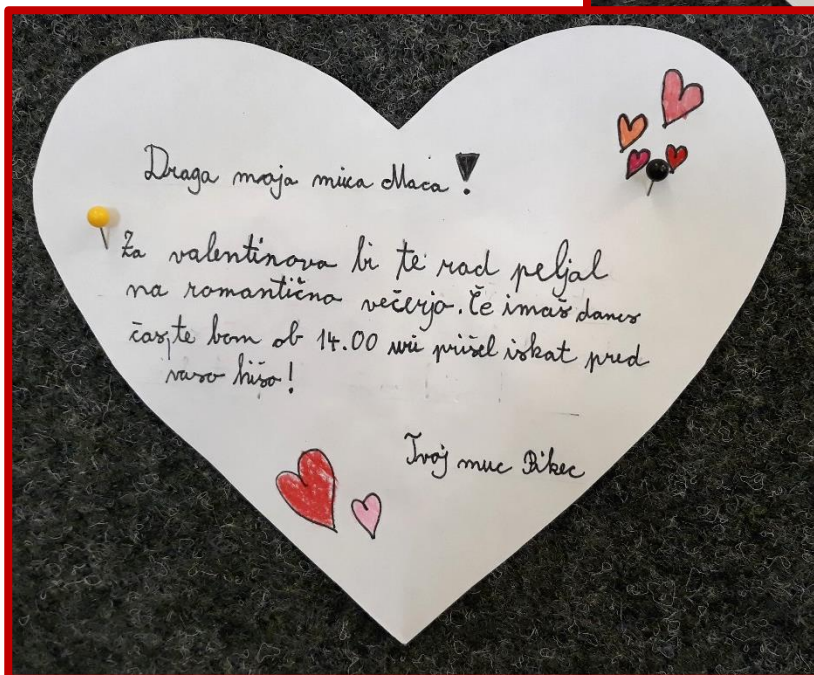
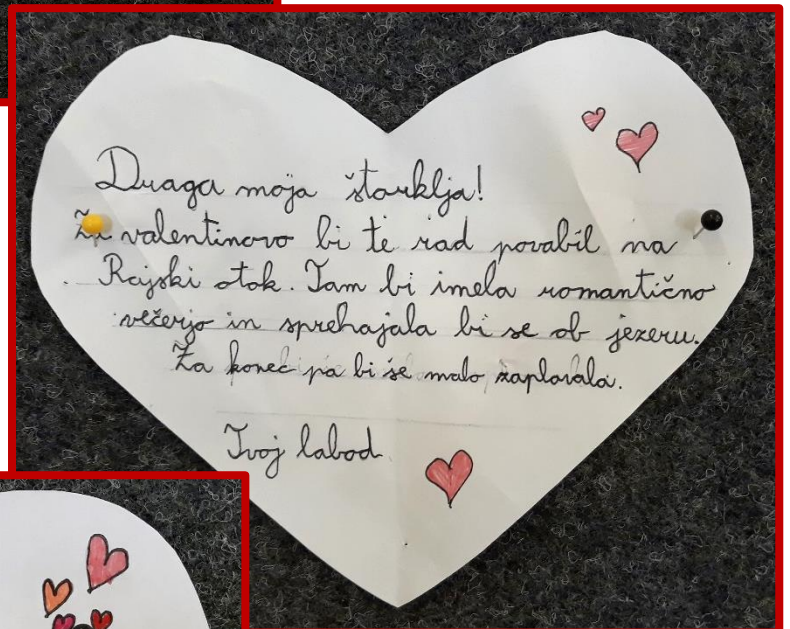
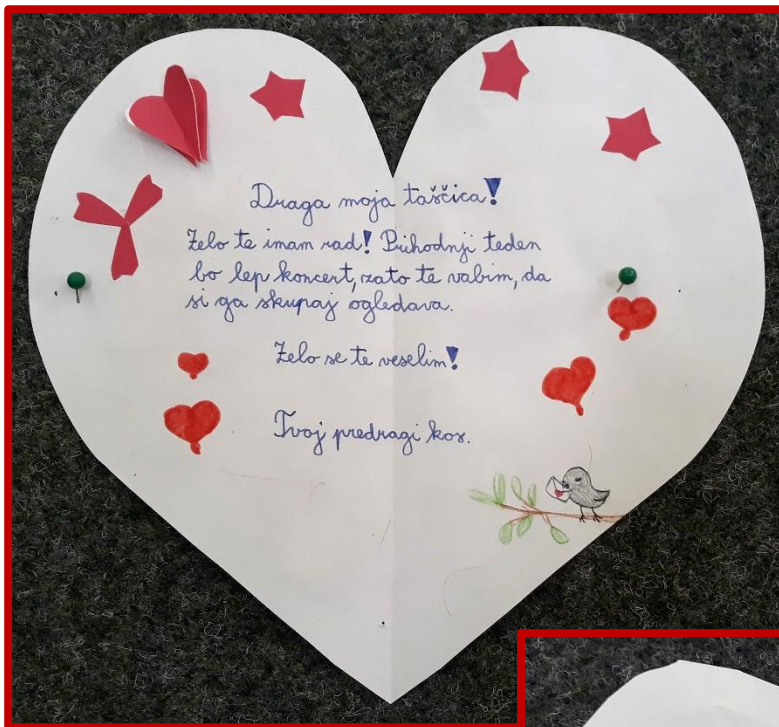
Nekoč so bile slušalke. To niso bile navadne slušalke, te slušalke so bile nekaj posebnega. Igrale so same svojo glasbo. Ko jih je nekdo nataknil, si je nastavil glasbo. Če slušalkam ni bila všeč, so glasbo spremenile.

Ljudje so jih nehali uporabljati, saj niso mogli poslušati, kar so želeli.

Nekega dne pa jih je našla deklica, ki je imela rada enako glasbo kot slušalke. Družili sta se vsak dan. A glasba je postajala čedalje bolj tiha. Ali so slušalke zbolele? Na koncu so utihnile. Deklica je našla rešitev. Zamenjala jim je baterije in spet so bile srečne.

Hana Horvat, 4. c

6.5 Ljubezensko vabilo

6.6 Čudežni napitek

Za desetimi gorami in desetimi vodami je stala sredi gozdne jase velika stara hiša. V njej je živela bolna žena, ki ni imela denarja.

Nekoč je pozvonilo in počasi se je odpravila k vratom. Zagledala je tri deklice, ki so prosile za prenočišče. Ker je bila dobrega srca, jih je povabila k mizi in jim postregla, čeprav še zase ni imela dovolj hrane.

Padla je noč in čas je bil za spanje. Čez noč je zapadel sneg. Bilo ga je preveč, da bi deklice odšle in ostale so še eno noč.

Ker se je bolezen ženi še poslabšala, so se deklice odločile, da gredo iskat zdravilo. Pot jih je peljala skozi gozd, kjer so srečale medveda. Povedale so mu, kam gredo in medved jim je rekel, naj skočijo na njegov hrbet. Prišli so do velike skalnate gore in medved je rekel, da na vrhu živi hudobni kraljevič, ki ima rožo, ki pozdravi vse bolzni. Deklice so splezale na vrh in zagledale rožo. Ena je zamotila stražarja, drugi dve pa sta izkopali rožo. Stekle so k medvedu, ki jih je hitro odnesel domov.

Skuhali so napitek in žena je ozdravela. Deklice so ostale pri njej in živele so srečno do konca svojih dni.

Nejc Paher, 4. c

Aleks Berden, 4. c

6.7 Zgodba o krtku

Deklica Tinka je najraje od vsega imela živali. Nekega dne jo je dedek prosil, če mu pride pomagat. Šla sta na vrt, kjer je dedek zagledal veliko krtino. Zelo se je razjezil, vzela je roke motiko in v tistem trenutku je iz krtine pokukal krt. Tinka je zgrabila dedka in ga potisnila nazaj. Vzela je krtka, a dedek ji ga je izpulil iz rok in ga nesel k vodnjaku. Tinka je začela jokati in prositi dedka, naj tega ne stori. Dedku se je mali krtek zasmilil. Skopal mu je luknjo izven vrta. Tinka je bila srečna, ker je krtek ostal živ.

Marisa Obreza, 4. c

Oskar Cingl, 3. c

Aleks Svetelšek, 3. c

Maja Fendre, 5. c

6.8 Rišemo stripe

Manca Lukanc, 5. c

Marisa Obreza, 4. c

ODPRAVA ZELENEGA ZMAJA

JULIJA KOROŠEC

Julija Korošec, 5. c

7 PESNIŠKI NAVDIH

MOJA SANJSKA HIŠA

Moja sanjska hiša je iz sladkarij,
Iz čokolade in znotraj lepo diši.

Ko vstopiš v hišo, vidiš veliko
toboganov iz čokolade.

Moja postelja je iz žog.

Namesto luči bi imel disko krogle.

Živel bi s prijatelji.

Tai Lešnik, 3. c

LUNA MI JE POMEŽIKNILA

Ko smo šli zjutraj na zabavo, smo se
peljali eno uro.

Ko smo prišli tja, smo jedli same dobre
jedi.

Ko smo prišli nazaj domov sem stopila
iz avta.

Pogledala sem v nebo in videla luno.

Zdelo se mi je, da mi je pomežiknila.

Gloria Klanjšek, 3. c

HRUŠKA

Jaz sem hruška,
ki pade ježu na glavo,
da mu nastane ogromna buška.

Njegovih bodic se res bojim
in prav nič se jih ne veselim.

Nihče se ne zmeni zame
in tudi jež ne gleda name.

Na bodicah zdaj tičim,
boli me tudi, ko zaspim.
Čutim tiste bolečine,
ko nobena od njih ne mine.

Jež odpravi se domov.
Zdaj bo še zares bolelo,
ko bo prerezal me napol.

Manca Lukanc, 5. c

Od 1 do 5

Sola v prvem in drugem razredu
se nam je zdela brezsilna, v redu.
Takrat se ni bilo ocen,
zato se nihče ni misel strem.

O, v tretjem razredu pa se je začelo,
vsi so gledali delalo,
ko ocene so frčale,
saj so učiteljice spraševale.

Lažje je bilo v četrtem,
ko ocen smo se privadili.
Lepe so bile ocene,
ni čudno, saj smo radili.

Ačar res hitro mine,
zdaj smo že v razredu petem;
znanja res ogromno imamo,
res je, že veliko znamo!

DVA PIŠKOTKA

Miška Lotka, dva piškotka,
en je dober, en je siv, en je super,
en je bil, en je kriv.

Zlatko zelenjava je zelo zdrava,
Lija je pa sama zdrava zelenjava.
Smejko.

Roni makaroni,
s sirom, s šunko, z jajčko,
z nožkom to narežemo in
postrežemo na mizico.

BEEM!

Seniorpupus dva mladička ma,
Zlatko pa ata.
Kepica je puhasta, je pridna,
je lepa prelepa, lepa prelepa, lepa
prelepa.

Muki se rada carta, ko pride Marta,
tud z nama karta.

Pa pride Niky, pa reče Miky,
pejd z mano, greva v Lublano.

Astra pa išče Niky,
Niky v Lublani z Miky, žura,
ne ve kuk je ura, je že polnoč,
čas je za spat, Astra gre smrčat.

Bučko, pa liže lučko,
lučka se stopi in se konec pripeti.

BEEEM!!!

*Ema Berglez, Manca Lukanc, Julija
Korošec, Maja Fendre, 5. c*

Ples snežinke

Drobne, ljubke, čisto bele
v rimskem plesom so začele,
če po zraku se lovijo, vedno
bliže k tlom letijo,
v muslimi vetrom se igrajo,
s tudio rimo klepetajo,
preobračajo na glavo
se nad poljem in dobravo,
ko pa padajo na tlo,
je rade se dovolj snega...
Hej, otroci, to je res
menavaden rimski ples!

Aleksander Mernik, 2. c

8 POTOVANJE V PRETEKLOST

8.1 Likovna kolonija ob 120-letnici šole Blagovna

Za našo šolo je letos prav posebno leto, saj obeležujemo 120 let najstarejšega dela šolske zgradbe. Ena izmed aktivnosti v počastitev visokega jubileja je bila tudi izvedba likovne kolonije, na katero so bili vabljeni učenci od 1. do 5. razreda vseh šol v občini Šentjur. Na sončno soboto, 21. 5. 2022, smo tako gostili 39 mladih likovnikov ter njihove mentorje iz OŠ Planina pri Sevnici, OŠ Blaža Kocena Ponikva, OŠ Franja Malgaja Šentjur z oddelkom za posebne potrebe ter podružnic Kalobje, Prevorje in Blagovna. Otroci so ustvarjali na temo ŠOLA NA KRILIH PRIHODNOSTI.

Kako so to doživele otroške oči, pa si preberite:

»V soboto smo se dobili na Blagovni na likovni koloniji. Imamo namreč 120. obletnico šole. Prišlo je veliko učencev iz različnih šol. Dobili smo se v jedilnici, nato smo se razdelili po razredih. S seboj sva imeli barvice, voščenke in flomastre.

Narisala sem šolo v svojih očalih, Valentina pa šolo, ki leti na balonu.

Na koncu smo popili sok in pojedli štručko. Vesela sem bila malice. Pospravili smo svoje stvari.

Všeč nama je bilo, da smo lahko ustvarjali in se družili z drugimi otroki. Dobili sva nove prijatelje.

Komaj čakava, da bodo naše risbe in slike visele na razstavi v garderobi.«

Mia Sevčnikar in Valentina Bogataj, 1. razred

8.2 Moja babi in dedi

Si predstavljate svet brez babic in dedkov? Včasih jih jemljemo preveč samoumevno, preveč mimogrede. So ob nas, pomagajo, spodbujajo, učijo... Nam pa se zdi vse skupaj kar logično. Naši prvošolci so o njih razmišljali v podaljšanem bivanju. Iz njihovih pripovedovanj je razvidno, da obožujejo svoje babice in dedke. Pri njih dobijo tisto brezpogojno sprejetost, ki jo vsak potrebuje. Babice in dedki imajo drugačne navade kot starši, zato je tam vedno zanimivo in zabavno.

Kaja Lesjak Danojevič: *Z mojo babico se rada igram, ker je prijazna in mi pusti, da zmagam. Po navadi se igrava Človek ne jezi se.*

Lara Pavlin: *Jaz in moja babi se radi igrava skrivalnice. Jaz babico vedno najdem, saj se ponavadi skriva med metle ali za kavč. Jaz pa se vedno skrijem v omaro ali v klet med vinske steklenice.*

Elena Močnik: *Najraje imam, ko me pride domov čuvat babi Milena, ko mojih staršev ni doma. Takrat mi dovoli, da dam pral umazana oblačila v pralni stroj. Vedno je prijazna in nasmejana.*

Brina Trebovc: *Moja babica Breda mi dovoli, da z njo pečem različna peciva. Najraje zmes mešam in jo poskusim.*

Luna Rožanc: *Zelo rada obiščem dedija Mirana, saj dedek na računalniku nastavi glasbo in potem skupaj pleševa. Glasbo izberem jaz. Dedi je zelo hecen, ko za mano ponavlja plesne gibe.*

Valentina Bogataj: *Jaz imam samo eno babico, Jožico. Ko sem pri njej na obisku, najraje skupaj kuhava štrukeljce. Pomagam ji reševati tudi križanke.*

Lara Naia Baštič: *Z babico in dedijem se najraje igram različne igre. Na primer družino, mucke in druge prijazne igre. Radi skupaj gledamo otroški program Oto. Ob nedeljah pri njih jemo kosilo. Dedi skuha najboljše juhe, babi pa peče najslajše lazanje.*

Mia Sevčnikar: *S svojo babico Jožico skupaj jeva sladkarije iz skrivnega predala, tako da mami ne ve, saj mi tega ne dovoli.*

Eva Močnik Ocvirk: *S svojim dedijem Jankom peljeva velikokrat skupaj na sprehod kužke. Zdaj imamo mladičke. Dedi mi dovoli, da jih cartam in hranim.*

Vid Vuga: *Pri moji prababici Mariji sem zelo rad, saj me pelje na igrala. Igro pa zaključimo s sladoledom.*

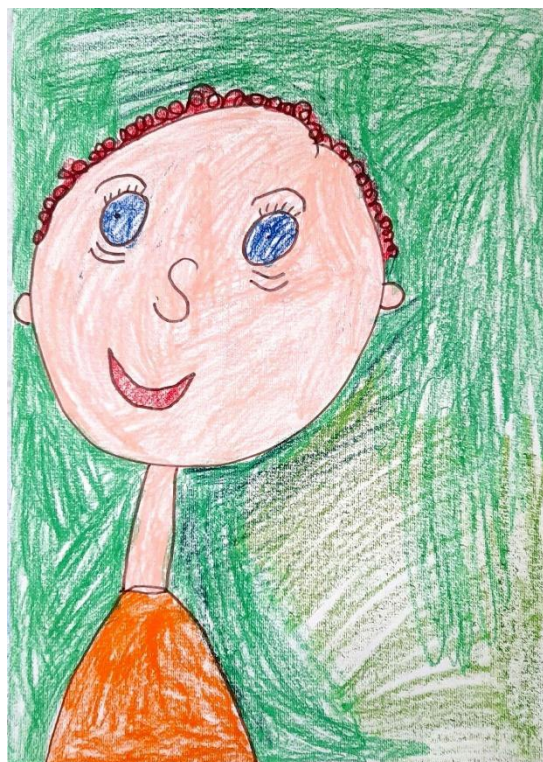
Amaj Gjerkiš: *Z dedijem Zlatkom najraje igram nogomet ter namizno igro Človek ne jezi se. Po navadi zmaga dedi, kar me zelo razjezi.*

Kris Žvižej: Z mojo babico Silvo se radi igram karte Enka: zmagamo ali jaz, Jan ali kdaj babi. Ko sem pri njej zvečer, mi vedno pripravi čokoladne kosmiče z mlekom ali ovseno kašo, kar imam zelo rad.

Eva Majoranc: Jaz vedno s svojo babico pečem palačinke, potem greva na igrala v park ter na sladoled. Velikokrat si privoščiva tudi sprehod s kužkom.

Lara Naia Baštič, 1. c

Brina Trebovc, 1.c

Mia Sevčnikar, 1. c

8.3 Šola in življenje v času naših babic in prababic

Učenci petega razreda so se prelevili v novinarje in so s svojimi babicami in prababicami opravili intervjuje. Povprašali so jih o življenju nekoč.

Gal Lavtižar:

1. Katero šolo si obiskovala?

Prilika v la sem. Osnovna šola Blagovna.

2. Si ves čas obiskovala isto šolo?

Ne, od 5. razreda naprej sem obiskovala
Osnovna šola Žudinja.

3. Kako si hodila v šolo?

V OŠ Blagovna peš, v OŠ Žudinja pa s avtobusom.

4. Koliko je bilo razredov v času tvojega osnovnošolskega šolanja?

Bilo je 8 razredov.

5. Ali ste imeli reditelje?

Da, imeli smo reditelje. Najbolj namaloga je bila
brisanje talca in skrb za malico.

6. Ste v šoli imeli malico in kosilo?

Da, v šoli smo imeli dva obroka, vendan
sem jaz imela svojo malico.

7. Kje si običajno sedela v razredu?

Sedela sem v klopi blizu je talca.

8. Katere potrebščine ste uporabljali v šoli?
 Uporabljali smo: vinčnik, nalivna pero,
 radirko, mazilo, trikotnik, ščilo...
9. Se spomniš katere pripomočke ste uporabljali pri likovni umetnosti?
 Uporabljali smo temperne barve in čopiče,
 ročičke in tuš za tehniko na linolejmu.
10. Kateri predmeti so ti bili najljubši?
 Najljubši sta mi bili slovenščina in likovni
 predmeti.
11. Katerih predmetov nisi marala?
 Nisem marala matematiko, fiziko in telesno
 vzgojo.
12. Kateri tuj jezik si se učila?
 Učila sem se angleščino in slovaščino.
13. Ste imeli veliko domačih nalog?
 Da, imeli smo veliko domačih nalog, največ
 na matematiko in slovenščino.
14. Je športna vzgoja potekala v telovadnici ali na prostem?
 V OŠ Blagovna na prostem (ar gondu), in
 OŠ Študinjca v telovadnici.
15. Kakšno telovadno opremo ste uporabljali?
 Na OŠ Študinjca smo morali uporabljati
 dvor in bitni lozi v telovadnici.

16. Kako so potekali športni dnevi?

Športni dnevi so bili najbolj pohodni ali kar se mi
iguje ali igranje.

17. Si se morala veliko učiti? Za kateri predmet največ?

Da, največ časa sem porabila za učenje
o zgodovini in kemiji pisar.

18. So ti staršu nudili pomoč pri šolanju?

Ne, ker niso imeli ali niso imeli časa.

19. Kakšen je bil odnos med učitelji in učenci?

Odnos je bil strog. Učitelji niso morali
spoštovati, pomagati in podpirati. Najbolj smo
jih s tovarniš učitelji.

20. So učitelji tudi kaznovali učence?

Učitelji so učence kaznovali s klesanjem rokatu
in sčinjim, kar se ho. Če nisi imel naloge si
moral po pouku stati v učilnici in jo napisati.

21. Če si bila bolna so ti starši napisali opravičilo?

Da, če takrat so nam starši za odsotnost morali
napisati opravičila na list papirja.

22. Ste poleg učenja opravljali tudi druga dela?

Da, punce smo morale pomagati v šolski kuhinji, fantje pa nuditi pomoč pri spravljanju premoga in čiščenju stropov.

23. Ste imeli šolo v naravi?

Ne, šole v naravi nismo imeli.

24. Ste imeli ob zaključku šole kakšno slovesnost?

Ne, razpisne slovesnosti nismo imeli. Po podelitvi spričevalismo se poslovili, še prej pa je lahko vsak učenec, če je čutil, učiteljici poklonil manjšo darilo.

25. Se ti zdi današnje šolanje težje od takratnega?

Da, današnji šolanje se mi zdi zahtevnejše. Upam, da je sedaj več stvari in vsega, kar določa.

Anastazija Gregorc, 4. c

Matic Mavrin:

1. Ali ste v šoli imeli zvezke?

Ja, imeli smo zvezke, ki so imeli liste kot pivnik.

2. Katere knjige ste brali?

Brali smo dela Franceta Prešerna in Josipa Ipavca.

3. Kako ste se igrali?

Igrali smo Med dvema ognjema. Takrat so bile žoge narejene iz cunj.

4. Kateri predmeti v šoli so ti bili najbolj všeč?

Najbolj všeč mi je bila slovenščina, športna vzgoja in glasba.

5. Koliko let si hodila v šolo?

Takrat smo hodili 4 leta v osnovno šolo in 4 leta v gimnazijo.

6. Kam si hodila v šolo?

V osnovno šolo Sevnica.

7. Ali si imela dolgo pot iz šole?

Ne, ker sem bila doma blizu šole.

8. Kdo so bili tvoji prijatelji?

Otroci iz vasi.

9. Katerega leta si hodila v šolo?

Leta 1942.

10. Ali ste malico nosili v šolo?

Ja, ker takrat še malice ni bilo v šoli.

11. Je imela šola telovadnico?

Ne, samo igrišče zunaj.

12. Kdo vas je učil?

Učitelji in učiteljice.

13. Ali si kdaj ponavljala razred?

Ne, ker sem bila pridna učenka.

14. Iz česa ste se učili?

Bila je samo čitanka.

Luka Veber:

1. Luka: »Kje si se rodila?«
Prababica: » Rodila sem se na Telčah v družini Rupar v domači hiši.«
2. Luka: »Kako je bilo ime tvojim staršem?«
Prababica: »Moji mami je bilo ime Marija, očetu pa Jože.«
3. Luka: »Koliko bratov in sester si imela?«
Prababica: »Imela sem 5 bratov in 2 sestri.«
4. Luka: »Katere igre ste se igrali, ko ste bili otroci? Ste imeli kaj igrač?«
Prababica: »Igrali smo Špana, se lovili in igrali skrivalnice, pozimi smo se sankali, kadar so prišli sosedovi otroci, smo se igrali še Gnilo jajce, ampak časa za igre ni bilo veliko, ker sem imela stroge starše, zato smo morali pomagati staršem in delati na kmetiji. Imela sem samo eno punčko iz cunj, ki mi jo je mama naredila, ko sem bila bolna. Tudi igro Špana smo si sami naredili.«
5. Luka: » Kam si hodila v šolo?«
Prababica: » V šolo smo hodili na Telče in ker leži na 506 metrih nadmorske višine, se rada pošalim, da sem naredila visoko šolo. V šolo smo hodili peš. Pouka velikokrat nismo imeli, ker sta poučevala le dva, včasih trije učitelji. Velikokrat so bili bolni. Med 2. svetovno vojno so šolo požgali in takrat pouka ni bilo. «
6. Luka: »Kdo je požgal šolo?«
Prababica: »Partizani, ker so se bali, da bi se v te prostore namestila nemška postojanka.«
7. Luka: »Potem niste hodili več v šolo?«
Prababica: » V šolo smo ponovno začeli hoditi še med vojno, leta 1945, ampak v zasebno hišo, v hišo družine Mrgole, ker je bila naša šola požgana in neuporabna.«
8. Luka: » Kakšni pa so bili učitelji?«
Prababica: »Ena učiteljica je bila zelo prijazna, vsi smo jo imeli radi. Druga dva pa sta nas velikokrat tepla z metrom in palico. Največkrat po rokah, včasih tudi po glavi.«
9. Luka: » Kaj se je še zanimivega zgodilo v šoli, česa ne boš pozabila?«
Prababica: » Enkrat sem šla na češnjo, da bi se češenj najedla, ker sem bila lačna. Ko me je videla učiteljica, me je z metrom po rokah tako, da sem imela čisto plave prste. Za kazen me je po pouku še zaprla v razred, češ da sem tatica. Potem pa je pozabila name in sem bila do noči zaprta. Ko so starši šli do učiteljice povprašat, kje sem, se je šele spomnila, da me je pozabila zaprto v razredu. Potem me je doma dal čez koleno še oče. Tega nisem in ne bom nikoli pozabila. Tudi češenj nisem več kradla.«
10. Luka: »Koliko ur pouka ste imeli na dan?«
Prababica: »Po 4 ali 5.«
Luka: »Katere predmete ste imeli v šoli?«

Prababica: » Računstvo, slovenščino, risanje in telovadbo.«

11. Luka: »Kakšne si pa imela kaj ocene?«
Prababica: »Kadar sem učiteljici ali učitelju prinesla kokošja jajca, sem zmeraj dobila odlično oceno, če ne, pa bolj slabo. Pri učiteljih smo pobirali tudi krompir. So rekli, da je to namesto telovadbe.«
12. Luka: » Ste imeli dovolj hrane? Ste v šoli imeli malico in kosilo?«
Prababica: »Ne, hrane ni bilo dosti. Ker nas je bilo veliko pri hiši, smo bili večkrat tudi lačni. V šoli nismo imeli malice in kosila tako kot danes. Če smo hoteli kaj jesti, smo si morali malico prinesiti od doma. Običajno je bilo to samo jabolko ali kakšen kos kruha.«
13. Luka: »Kako je bilo med vojno?«
Prababica: »Zelo hudo. Ko so prišli partizani ali pa Nemci, jim je moja mama dala jesti, vsem, ker se je bala, da nas ne bi pobili.«
14. Luka: »Ste takrat že imeli elektriko?«
Prababica: »Dobili smo jo šele leta 1953. Prej smo uporabljali petrolejke in sveče. Ko smo dobili elektriko, je življenje postalo lepše.«
15. Luka: »Bi izdelala tisto igro, ki si ji rekla Špan in se igrala tako, kot si se ti, ko si bila otrok?«
Prababica: »Luka, z največjim veseljem.«
Luka: »Hvala za intervju in zabavno igro.«

Emma Berglez:

1. **Kakšna je bila učilnica?**
Učilnica je bila zelo velika (5x8 m).
2. **Kakšni so bili učitelji?**
Učitelji so bili zelo strogi. Mi smo imeli učiteljico.
3. **Kakšne igre ste imeli?**
Bili so krožki po šoli, igrali smo šah.
4. **Kako je potekal pouk?**
Pouk se mi je začel ob 8. uri in je trajal do 13. ure.
5. **Katere knjige ste imeli in kakšne so bile?**
Imeli smo berilo, zgodovinski učbenik, zemljepisni učbenik. Morali smo si jih kupiti.
6. **Katere predmete ste imeli?**
Imeli smo matematiko, slovenščino, zemljepis, kuhanje, zgodovino.

- 7. Koliko dolgo si se šolala?**
Šolala sem se 12 let. Prve 4 razrede osnovne šole sem obiskovala v domačem kraju na Teharjah, zadnja 4 leta pa sem hodila v Celje na III. OŠ. Šolanje sem nadaljevala na Srednji ekonomski šoli.
- 8. Na kaj ste pisali?**
Pisali smo v zvezke.
- 9. Kakšna pisala ste imeli?**
Imeli smo peresa.
- 10. Kaj je bila najpogostejša hrana?**
Najpogostejša hrana so bili sendviči, kruh, namazi, sir, jabolka.
- 11. Kaj ste delali pri športu?**
Pri športu smo se igrali z žogo.
- 12. Katere pripomočke ste imeli pri športu?**
Pripomočki so bili: loparji za badminton, kolebnica in gredi.
- 13. Ali ste imeli ocene?**
Ja, imeli smo ocene.
- 14. Kako vam je šlo v šoli?**
V šoli mi je šlo odlično.
- 15. Ali ste imeli radi šolo?**
Ja. Srednjo šolo sem imela rajši kot osnovno šolo.
- 16. Kateri je bil vaš najljubši predmet?**
Moj najljubši predmet je bil zemljepis.
- 17. Kaj ti je ostalo lepega v spominu?**
V spominu mi je ostalo, ko je bil sneg in je veliko snežilo. Tisti, ki so hodili peš v šolo iz hribov, so prišli čisto premočeni.

Nejc Paher, 4. c

Julija Prelovec:

1. Kdaj si vstajala?

Ob sedmi uri zjutraj. Šola se je pričela ob osmi uri.

2. Ali je bil prvi šolski dan poseben?

Ne, na kratko smo se predstavili in se lotili dela oz. učenja.

3. Ali ste imeli organizirano malico, kosilo?

Ne, v šoli ni bilo na voljo malice in kosila. Morali smo si prinesiti s sabo.

4. Kako si prišla do šole?

Peš, saj je šola bila blizu doma.

5. Ali ste imeli pri telovadbi športne pripomočke?

Ne, žal ne. V višjih razredih je bila na razpolago kakšna žoga ali kolebnica.

6. Ali ste se učili tujih jezikov?

V nižjih razredih srbohrvaščino, kasneje pa tudi nemščino.

7. Ali ste bili v šoli kdaj kaznovani?

Seveda, kadar učitelj ni bil zadovoljen, smo morali imeti roke prekrižane na hrbtu. Včasih je tudi kakšen učenec stal v kotu, kadar pa je bil kdo posebej poreden, pa je dobil tudi udarce s palico po rokah oz. prstih ali pa se je moral zglasiti ravnatelju.

8. Ali ste nosili uniforme?

Ne, nismo imeli šolskih uniform.

9. Kako pa je s tehničnimi predmeti?

Tehničnih predmetov ni bilo, imeli pa smo predmet »ročno delo«, kjer smo se učili plesti, kvačkati, šivati itd.

10. Ste imeli tudi kakšne športne ali naravoslovne dneve?

Med šolskim letom nismo imeli organiziranih dnevov, samo končni izlet ob koncu šolskega leta.

11. Ali ste v šoli tudi molili?

Tudi, saj je bil verouk v sklopu šolskega predmetnika.

12. Ali ste imeli tudi kakšen predmet, ki ga danes ne najdemo več na urniku?

Da, na primer lepopisje, risanje, ročno delo, higiena, računstvo in oblikoslovje.

13. Kaj pa spričevalo?

Takrat je bilo drugačno, saj sem hodila v šolo v času kraljevine Jugoslavije in sicer v Dravski Banovini. Knjižico smo dobili za vsak razred posebej.

14. Kam si hodila v šolo?

Do četrtega razreda sem obiskovala osnovno šolo na Rečici ob Savinji, kasneje pa sem obiskovala internat v Mariboru (Zavod častnih šolskih sester).

15. Koliko si bila stara, ko si odšla v drugo šolo?

Stara sem bila 11 let.

16. Ali ti je bilo težko oditi od doma in zapustiti družino?

Da, predvsem prva leta je bilo zelo težko in sem močno pogrešala domači kraj in družino, kasneje pa sem se privadila. V kasnejših letih sem se vrnila na šolanje v Celje in sem bila bliže domu. Šolanje sem končala pod nemško okupacijo oziroma pred začetkom 2. svetovne vojne.

17. Kje se je odvijala telovadba?

V telovadnici in na prostem.

18. Ali ste bili zaradi neopravljene domače naloge kdaj kaznovani in kako?

Da, dobili smo dodatne naloge ali opomin.

19. Ali imaš na osnovno šolo lep spomine?

Da.

Eva Basle, 3. c

8.4 Vabilo na prireditev ob 120-letnici

Izdala POŠ Blagovna

Gradivo zbrale učiteljice POŠ Blagovna

Avtorica likovnega izdelka z naslovnice: Julija Korošec 5. c

Uredila in oblikovala: Tea Fideršek

Lektorirala: Duška Bele

Proseniško, junij 2022